

Μόλις βγαίνουν οι κατσαρίδες από τις τρύπες τους να τις ψεκάζετε

Συντάχθηκε απο τον/την Γιάννης Aeras
Δευτέρα, 11 Μάρτιος 2013 08:29

Μη τυχόν και κάνουν φωλιά και πολλαπλασιαστούν.

Αμέσως μόλις τις βλέπετε να συγκεντρώνονται κάπου δειλά-δειλά και να κουνάνε τις κεραίες τους "αγανακτισμένα" ξέρετε, ψέκασμα, σπρώξιμο, στις τρύπες τους πάλι. Δεν είμαστε γι' αστεία τώρα. Να προλάβουν να μαζευτούν ξανά να προκαλούν ανησυχίες για τυχόν μολύνσεις. Ψέκασμα, πάτημα και λιώσιμο.

Μόλις βγαίνουν οι κατσαρίδες από τις τρύπες τους να τις ψεκάζετε

Συντάχθηκε απο τον/την Yiannis Aeras
Δευτέρα, 11 Μάρτιος 2013 08:29

Μπορεί να είναι φιλήσυχες, λίγες, στο μεγαλύτερο μέρος μεσήλικες, αλλά των φρονίμων τα παιδιά πριν πεινάσουν μαγειρεύουν. Των τυραννιών τα παιδιά πριν συμβεί τίποτα το ανεπανόρθωτο ψεκάζουν...

Όσο για όσους λένε μεγάλα λόγια για ανατροπές, αντίδραση, ξεσηκωμούς, ξέρω, θα βρискουν υποστήριξη μόνον εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του πολιτικοποιημένου, σοβαρού αγανακτισμένου. Να είναι καλό παιδί, άριστος μαθητής, αρκεί να μην είναι έξω απ το μαντρί. Τώρα αν είσαι από εκείνους που δεν τους ξέρουμε, ποιος τους είδε ποιος τους ξέρει και τους μολογά...

Δε πα να τους πατήσουν και να τους λιώσουν.

Οι δε εκατοντάδες χιλιάδες δεινοπαθούντες; Οι άνεργοι, οι κακοπληρωμένοι, οι καρπαζοεισπράκτορες, οι τρόφιμοι των συσσιτίων, οι άθλιοι των Αθηνών.. που είναι άραγε;

Περιμένουν κάποιον να τους δώσει το σύνθημα. Το να είναι κακομοίρηδες, να πεινάει το παιδί τους, να μην βλέπουν καμιά ελπίδα και να ψωμολυσσάνε δεν είναι από μόνο του σύνθημα. Πρέπει κάποιος να τους πάρει από το χεράκι. Η μάλλον, ακόμα καλύτερα ίσως χρειάζονται προσωπική πρόσκληση. Πόρτα πόρτα και με λίγο παρακάλι..

Μήπως θα είχες την ευγενή καλωσύνη να βγεις από τη μιζέρια σου; Κάπως έτσι.

Αντε καληνύχτα σας

[ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ](#)